

eam ad alium confessarium & directorem doctum & pium statim & fortiter remitte, eandemque pœnitentem ab ipso animo tuo eliminare contende, ut eam à pestiferis illusionibus tutam præstes, & te ab imminente lue vindices.

Tandem hanc Conc. Mechlin. Sanctionem attende; *Nemo aliquem ad perpetuū sibi soli confitendum obliget; ejusmodi promissionem, etiam juratam, tanquam irrationabilem & indiscretam hæc Synodus irritam esse declarat, & quatenus opus est, irritat.*

ARTICULUS XXIII.

Zelosa agrotorum, præsertim agonizantium visitatio & cura.

Pasce oves meas, dixit Simoni Petro ejusque successoribus Dominus Jesus. Oves autem eo præsertim temporis articulo pascendæ sunt, quo de summa rei decertandum est, & ex quo totius pendet æternitatis causa. O res plena discriminis! Ecquid si æger in arenam solus descendat, congruis destitutus auxiliis?

Undè meminisse debet Parochus non postremas esse sui muneris partes ægotantium curam habere. *Ritual Rom.* Nonne er-

go Pastor ille qui videns lupum venientem periclitantes dimittit oves & fugit, suo deest officio & mercenarius est? Non est dubium quin in tam difficili lucta descendat ad eas Diabolus, magnam habens iram, sciens quòd modicum tempus habeat. His in angustiis adversarius ille, tanquàm leo rugiens, eas tunc acrius circuit ut eas crudeliter devoret. Quis hoc ignorat?

Quid prodest, charissime Frater, ut oves tuas assidue pascas, & superimpendaris ipse pro animabus earum, si urgente summo periculo, id est, si quando eas mortis circumdant dolores, si dum eas inveniunt inferni pericula, si dum infestior morbus, caput debile, corpus languidum, ratio non perindè lucida, crebræ & feriores tentationum procellæ facilem & liberum non dant pœnitentiæ agendæ, virtutum & salubrium exercendorum operum, nec de eo cogitandi locum, frigeat zelus tuus, easque in tempore malo durè nimis deseras?

Quid de exercitus Præfecto diceres, qui milites toto pacis tempore ad pugnam exerceret assiduus, sed instante bello ignavè fugeret, & derelictum exercitum hostibus trucidandum traderet? Nonne hunc deser-

torem acriter reprehenderes, eumque gravi supplicio dignum putares? Quid pariter de gregum custode censeris, qui oves, capellas, &c. dum sanæ sunt & procul à lupo, sollicitè pasceret, earumque diligentem curam haberet, sed ægrotas non sanaret, contractas non alligaret, easque, veniente lupo, derelinqueret & ab eo vorari sineret? Numquid eum fidelem gregum custodem reputares? Minimè profectò. Nonne tamen es tu ille vir, & quidem tantò magis illo ignavo Præfecto, & isto mercenario gregum custode reprehendendus & damnabilis, quantò præ cæteris mundi rebus præstantior est periclitans ægrotantium anima?

Quoties tamen contingit, ut præ tædio, otio, ignavia, comensationibus, confabulationibus, & præ nimio quietis amore, manuum periclitanti porrigere nolis, quamvis tota die gemebundus clamet: *Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici & pastores mei: Quoniam tribulatio proxima est, & non est qui adjuvet?* Quoties auxilium pro morituro obsecrantes asperè dimisisti, imò scandalizasti, ita ut te deinceps vocare dubitent, & minimè audeant? Quoties personarum acceptionem fecisti, visitando quidem nobiles, divites, & notos; rusti-

eos verò & inopes fastidiosus deserens? Memineris quòd Dei Filius ad filium Reguli corporaliter ire noluerit; ad salutem verò servi venire paratus fuerit. O idolum zeli tui! Nonne pretioso Agni immaculati sanguine redemptus est pauper, sicut & dives? Bonus Pastor animam suam, si necesse sit, pro ovibus suis ponere debet; verùm numquid pro illis tuam poneres animam, dum in summo periculo versantibus, opitulandi gratia, ab ædibus tuis exire renuis?

Hæc tremenda Dei oracula trepidus audi, & attentus meditare: *custodi virum istum; qui si lapsus fuerit, erit anima tua pro anima illius.* 3. Reg. 20. v. 39. Si igitur præ ignavia tua ipse in iniquitate sua moriatur, nonne sanguis ejus de manu tua requiretur? In illis esto, & in istis attende: *Quod infirmum fuit non consolidastis, & quod ægrotum non sanastis, quod confractum non alligastis.* Ezech. 34. v. 4. *Oculum pro oculo, dentem pro dente restitues.* Levit. 24. v. 20. *In qua mensura mensi fueritis, remittetur vobis.* Matth. 7. v. 2. *Infirmus eram & in carcere, & non visitastis me: discedite à me maledicti in ignem æternum.* Ibid. 25. v. 41. & 43.

Quibus hæc imminet pœna? nonne his

Parochis qui postquam infirmis Sacramenta administrarunt, eos inter inimicorum impetus solos & periclitantes deserunt? Nonne his etiam imminet Clericis quos tota die otiosos, infirmos visitare piget? Quomodo charitas Dei manet in eis? Nonne manent in morte? profectò. Quare? quia non diligunt. In quo charitatem Dei erga nos cognovimus? In hoc, quoniam ille animam suam pro nobis posuit. Nonne & illi, ut charitatem dignoscantur habere, animas pro fratribus, quamvis Pastores non sint, ponere parati esse debent, præsertim quando instat periculum, & non adest proprius Pastor? In hoc etiam positi ipsi sunt. Sed heu! diligunt verbo & lingua, non opere & veritate. Hinc, quantus gemitus! quantæ quorundam blasphemiarum ob Ministrorum tepidorum absentiam! Ecquando tandem fratrum suorum zelum zelantes, illis facere ferventer properabunt quod sibi, præsertim in hora mortis, fieri volent? Si illud sincerè velint, si idem & tu, charissime Frater, toto mentis & cordis affectu concupiscas, hoc factis, precipuè istorum documentorum praxi, protinus ostende.

1. Ulula Pastor, simul & Clericus, & de tuo frigido zelo pœnitentiam age.

2. Ne te in posterum pigeat visitare infirmos; ex hoc in charitate firmaberis. Undè si diligas proximum tuum sicut te ipsum, ecce quem amas infirmatur; ecce nunc opportunius charitatem tuam in eum demonstrandi tempus.

3. Hoc sentias in te quod & in Christo Jesu, qui visitavit infirmos, & qui ægrotaiones nostras ipse portavit. Divi Pauli imitator sis, sicut & ille Christi. Quis, inquit, infirmatur inter vos, & ego non infirmor? indue te, sicut electi Dei, Sancti, & dilecti, viscera misericordiæ; imprimis sicut D. Carolus qui, grassante peste, nihil verebatur, nec faciebat animam suam pretiosiore quam se, omnibus omnia factus, ut omnes faceret salvos.

4. Visita præsertim pauperes & in nosocomiis agonizantes; isti siquidem interdum magis deseruntur: in hoc enim purum præ te feres zelum. Quod si propter infirmitatem, &c. in hæc per te non possis incumbere officia, roga alium misericordiæ virum, cujus pietas agonizanti non desit.

5. Si in charitate maneat, hæc suggeret tibi verba bona, verba consolatoria. Memento tamen hæc apud infirmos non

temerè & confestim, sed sensim, leniter, & per intervalla suggerenda esse; multùm hac in re peccant apud ægros illi, qui nimium legendo, & alloquendo, sæpè etiam parerga & quæ minus ad rem ingerendo, caput eis obtundunt. *Vide ad hoc libros Spiritu Dei & cœlesti unctiōe refertos; sed præsertim consule librum vitæ, scilicèt Jesum crucifixum.*

Igitur, charissime Frater, per viscera misericordiæ Dei nostri qui visitavit nos oriens ex alto, visita infirmos secundùm beneplacitum Christi, cujus unctio loquetur in te, ut in hora mortis fiducialiter, & Deo, non tibi dans gloriam dicere possis: *Domine, cum essem cum eis, ego servabam eos in nomine tuo; quos dedisti mihi custodiri, & nemo ex eis periit.* Joan. 17. v. 12. & ut tu vicissim lætanter audias: *Infirmus eram, & visitasti me: veni benedicte Patris mei, posside paratum tibi regnum à constitutione mundi.* Matth. 25. v. 34.

CAPUT QUINTUM.

Obligationes particulares.

ARTICULUS I.

Munia Syndicorum & Præpositorum Capitulũ & Communitatum Ecclesiasticarum.

Si Syndicus sis aut Præpositus Capituli vel Communitatis Ecclesiasticæ, memento tui esse muneris præesse in sollicitudine verbis & exemplo, ac dare operam ut regularis disciplina, & statuta observentur, ut omnia honestè secundùm ordinem fiant, ut sancta sanctè tractentur, & ut fideles ad pietatem & ad Dei cultum assiduè instruantur. Non licet tibi erubescere Evangelium, nec quære hominibus placere; quapropter argue, increpa in omni sapientia delinquentes. Quòd si virga opus fuerit, tunc rebelles & morosos ad disciplinam ecclesiasticam mulctis pecuniariis, juxtà potestatem tibi à summis Pontificibus traditam, coërce. Cave ne facias acceptionem personarum; non est apud Deum talis acceptio.

Cogita & iterùm cogita te communicare peccatis alienis, si præ ignavia, tepore,